

- stwierdzenie, że na podstawie wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie REM/REC 07/07 art. 909 rozporządzenia nr 2454/93 ma zastosowanie w pełni na korzyść skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 907 i art. 909 rozporządzenia nr 2454/93⁽¹⁾ oraz prawa do dobrej administracji sformułowanego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - Na mocy wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie Van Parys przeciwko Komisji stwierdzono nieważność z mocą wsteczną decyzji Komisji K(2010) 2858, w związku z czym upłynął dziewięćmiesięczny termin na rozpatrzenie sprawy i w związku z tym Komisja nie mogła już wydać decyzji w przedmiocie wniosku o umorzenie.
 - W każdym razie Komisja naruszyła swe kompetencje w zakresie, w którym podjęła działania wykraczające poza to, co konieczne, aby doprowadzić jej częściowo uznaną za nieważną decyzję do zgodności z wyrokiem Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie T-324/10. W ten sposób Komisja naruszyła art. 266 ust. 1 TFUE w odniesieniu do jej kompetencji w zakresie podejmowania działań dla celów wykonania wyroków Sądu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 907 rozporządzenia nr 2454/93 oraz prawa do dobrej administracji sformułowanego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ Komisja niezgodnie z prawem skorzystała z możliwości złożenia wniosku o informacje na podstawie art. 907 rozporządzenia nr 2454/93, aby wykluczyć przyszłe zastosowanie art. 909 rozporządzenia nr 2454/93 lub przynajmniej odwlec je w czasie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2014 r. – Nürburgring przeciwko OHIM – Biedermann (Nordschleife)

(Sprawa T-181/14)

(2014/C 151/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nürburgring GmbH (Nürburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Viefhues i C. Giersdorf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 stycznia 2014 r. w sprawie R 163/2013-4;
- obciążenie pozwanego i ewentualnie pozostałych uczestników postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Nordschleife” dla towarów i usług z klas 2–4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24–30, 32–34, 39, 41 i 43 – zgłoszenie nr 7 379 399

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Lutz Biedermann

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „Management by Nordschleife” dla towarów i usług z klas 6, 9, 16, 25, 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2014 r. – Sonova Holding przeciwko OHIM (Flex)

(Sprawa T-187/14)

(2014/C 151/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sonova Holding AG (Stäfa, Szwajcaria) (przedstawiciel: C. Hawkes, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie R 357/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Flex” dla towarów z klasy 10 – zgłoszenie nr 10 866 887

Decyzja eksperta: Uznanie, że zgłoszony znak towarowy nie kwalifikuje się do rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2014 r. – Grundig Multimedia przeciwko OHIM (GentleCare)

(Sprawa T-188/14)

(2014/C 151/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Neuner i S. Walter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)